

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2010. július 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.vádlott neve** és társa ellen indult büntetőügyben a Zala Megyei Bíróság 2009. szeptember 28. napján kelt 3.B.30/2008/37. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből I.r. vádlottnak 1.382.664 (egymillió-háromszáznolcvankettőezer-hatszázhatvannégyszáz) Ft-ot kell megfizetnie, míg további 622.440 (hatszázhuszonkettőezer-négyszáznegyven) Ft bűnügyi költséget az állam visel.

A vádlott által 2009. szeptember 28. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

A Zala Megyei Bíróság 2009. december 9. napján kelt **3.B.21/2009/15. számú ítéletét** az alábbiak szerint **változtatja meg:**

Az első fokú bíróság által emberkereskedelem büntetteként megjelölt bűncselekményt a Btk. 175/B.§ (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdés a/ és d/ pontjára tekintettel a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősíti.

Ezért II.r. vádlottat 5 (öt) évi fegyházbüntetésre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét II.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Zala Megyei Bíróság az ügyben I. és II. vádlottakkal szemben egy eljárás keretében folytatta le a bizonyítást és a 2009. május 14., július 3., szeptember 16-17. szeptember 28. napján tartott tárgyalást. A bizonyítási eljárás befejezése, a perbeszédék és az utolsó szó jogán elhangzott nyilatkozatokat követően II.r. vádlottal szemben az ügyet elkülönítette, mivel a határozathozatal céljából tartott tanácsülés ideje alatt a vádlott elhagyta a tárgyalótermet.

I.r. vádlottat a 2009. szeptember 28. napján kihirdetett 3. B. 30/2008/37. számú ítéletével bűnösnek mondta ki a Btk. 175/B.§ /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdésének a)-d) pontjaira figyelemmel a /4/ bekezdés a) pontjának I. fordulata szerint minősülő és büntetendő 18. életévét be nem töltött személy sérelmére közösülés céljából elkövetett emberkereskedelem büntetében, valamint a Btk. 282.§ /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdésének b) pontja szerint minősülő, jelentős mennyiségű kábítószerre, megszerzéssel és tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében. Ezért I. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 7 év 6 hó fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe való beszámításáról, a vádlottól lefoglalt 400.000.-forint visszatartásáról a bűnügyi költség biztosítására, a lefoglalt bűnjelekről, valamint kötelezte 1.365.093-forint felmerült bűnügyi költség megfizetésére. A fennmaradó bűnügyi költségről megállapította, hogy azt az állam viseli.

II.r. vádlottal szemben a későbbiekben folytatott eljárásban, 2009. december 9. napján kihirdetett 3.B.21/2009/15. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 175/B.§ /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdésének a) pontja szerint minősülő és büntetendő 18. életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett emberkereskedelem büntetében, ezért 3 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlottal szemben 20.000.-forint vagyonekobzást rendelt el, továbbá a Keszthelyi Városi Bíróság 8.B.362/2005/144. számú ítéletével kiszabott 8 hónap börtönbüntetésé utólagos végrehajtását. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította, kötelezte vádlottat 72.000.-forint felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Mindkét ítélettel szemben a vádlottak és védőik enyhítésért, míg az ügyész II. r. vádlott terhére rótt emberkereskedelem büntetének eltérő - a vád szerinti - minősítése és súlyosabb büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

I.r. vádlott fellebbezésének írásban előterjesztett indokolásában lényegében elismerte, hogy a sértettért húszezer forintot fizetett II.r. vádlottnak. Részletezte, hogyan került

kapcsolatba a sértettel, mikor tett említést a tényleges életkoráról, távozásának okát **tanú 1-től**. A történeteket azzal magyarázta, hogy sajnálatból nem vitte haza a családjához - a sértett könyörgésére -, és miután visszakérült **tanú 1-hez**, a sértett szeretett volna újra vele lenni. Álláspontja szerint **sértett** különböző tartalmú vallomásaiban hamisan mondta el a történeteket, az nem felel meg a tényeknek. A cselekmény elkövetését megbánta.

II r. vádlott írásban indokolt fellebbezésében az ítélet hatályon kívül helyezését arra figyelemmel kérte, hogy új körülmény az ügyben **tanú20** szerepére tett vallomása. Eszerint félelemből és védője tanácsára nem mondta el korábban, hogy - az emberölésért elítélt - **tanú20** vette meg ténylegesen a sértettet azért, hogy prostitúciós tevékenységre kényszerítse. A saját és **tanú21** tevékenysége csak a sértett szállítására korlátozódott. Kérte, hogy az ítélőtábla - amennyiben nem helyezi hatályon kívül az első fokú ítéletet - a büntetését enyhítse, mert fenyegetettsége ellenére beadványában feltárta **tanú20** cselekményét.

I.r. vádlott meghatalmazott védője írásban fenntartotta a korábbi kirendelt védő és védence által bejelentett fellebbezést, és kiegészítette. Indítványozta, az ítélőtábla vizsgálja meg azt az eljárásjogi helyzetet, hogy az első fokú tárgyalás egy részében, mint meghatalmazott védő nem volt jelen, mindezzel figyelemmel az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta arra figyelemmel, hogy védence ténybelileg mindkét bűncselekmény elkövetését beismerte, és a sértett életkorát illetően - a vádlott vallomásának elfogadtatására irányuló indítványa szerint - tévedésben volt.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.337/2008/5-I. számú átiratában I.r. vádlott vonatkozásában kitért arra, hogy a 3.B.30/2008/37. számú ítéletben megállapított tényállás a törvényesen lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen született, kiegészítésre nem szorul, megalapozatlansági hibától mentes.

A tényállásból okszerűen vont le következtetést a megyei bíróság a vádlott büntetőjogi felelősségére valamennyi tényállási pontban, és a cselekményeit törvényesen minősítette, azonban az ügyészi álláspont szerint a III/2. tényállási pontban rögzítettek a forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélést támasztják alá. A bűnügyi költségre vonatkozó ítéleti rendelkezések korrigálásával az első fokú ítélet megváltoztatását, egyebekben - a büntetékiszabási tényezők és a lakhelyelhagyási tilalom tartamára vonatkozó adatok kiegészítésével - az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

II.r. vádlott esetében a fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartotta. A 3.B.21/2009/15. számú ítélet tényállását a megyei bíróság téves ténybeli következtetése miatt, részben megalapozatlannak találva, szükségesnek tartotta

kiegészíteni azzal, hogy a vádlott tisztában volt I.r.vádlott céljával, hogy közösülés céljából vásárolja meg tőle a sértettet.

Egyebekben a tényállásból okszerűnek tartotta a megyei bíróság következtetését a vádlott büntetőjogi felelősségére, azonban az emberkereskedelem büntettének minősítését illetően a főügyészség megítélése szerint a feltárt tények alapján helyesbített tényállásból azt lehet megállapítani, hogy II. r. vádlott a 18. életévét be nem töltött sértettet közösülés céljából adta el, ezért indítványozta, hogy a bűncselekményt az ítélőtábla a Btk. 175/B.§ /4/ bekezdésének a) pontja szerint minősítse.

Mindezekre figyelemmel indítványozta II. r. vádlottal szemben az első fokú ítélet megváltoztatását a bűncselekmény minősítése és az ehhez igazodó büntetés vonatkozásában. A vádlottal szemben súlyosabb, a törvényi minimum határa közelében kiszabott, és fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, egyebekben a megyei bíróság ítéletének helyben hagyására tett indítványt.

Az ítélőtábla a Bf.15/2010/2. számú, 2010. február 18-án kelt végzésével a Zala Megyei Bíróság 3.B.30/2008/32. számú és 3.B.21/2009/15. számú ítéleteivel elbírált ügyeket a Be.72.§.(1) bekezdése alapján egyesítette és egységes eljárásban bírálta felül.

Az ítélőtábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője a vádhatóság indítványát az átiratban foglalt tartalommal egyezően tartotta fenn.

I. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban tartott nyilvános ülésen elsődlegesen eljárási okból hatályon kívül helyezésért tartotta fenn a fellebbezését, amelyet perbeszédében azzal indokolt, hogy olyan személy - a meghatalmazott védő -, távollétében tartott az első fokú bíróság tárgyalást, akinek a jelenléte kötelező lett volna. Ennek az abszolút hatályon kívül helyezési okot eredményező körülményeknek a vizsgálatát indítványozta. Másodlagosan a kiszabott büntetés törvényi minimumra történő enyhítését arra figyelemmel, hogy védenca a kábítószerre elkövetett bűncselekményt bűnösségére kiterjedően teljes körűen, míg az emberkereskedelem vonatkozásában részben beismerte. Továbbá az emberkereskedelem büntettének enyhébb minősítését a 18 év alatti sértett sérelmére való elkövetés mellőzésével, mivel álláspontja szerint védenca nem tudta, hogy a sértett fiataalkorú. Indítványozta az általa szavahihetetlennek tartott sértett vallomásával szemben a vádlott védekezésének elfogadását, továbbá azt, hogy próbált ebből a helyzetből menekülni.

II. r. vádlott védője az enyhítésért bejelentett fellebbezést kiegészítve, az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését a tényállás felderítetlenségéből adódó megalapozatlanság miatt indítványozta. Kifogásolta, hogy védencenek a védekezését - amely szerint csak közvetítő volt, a sértett korát nem ismerte, eben a kérdésben tévedésben volt és arról sem tudott, hogy I.r. vádlott mire kívánja felhasználni -, a

megyei bíróság nem vizsgálta. Másodlagosan az első fokon megállapított minősítés mellett, az enyhítő körülményekre - így a beismerő vallomásra, az időmúlásra, két eltartott kiskorú gyermekére - figyelemmel enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

I.r. vádlott felszólalásában megismételte védekezését és hivatkozott arra, hogy önmagától állt el a bűncselekmény elkövetésétől.

II. r. vádlott védőjéhez csatlakozva úgy nyilatkozott, hogy csak azt cselekedte, amire megkérték.

Az ítéletábra az ügyészi fellebbezést megalapozottnak, míg a vádlottak és védőik fellebbezését alaptalannak találta az alábbiak szerint.

Az ítéletábra az ügyek egyesítését követően, a bejelentett fellebbezések alapján a Zala Megyei Bíróság mindkét ítéletét a megelőző eljárással együtt, a Be. 348. § /1/ bekezdése alapján teljes terjedelmében bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy - az elkülönítés kivételével - az első fokú bíróság az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ügyek elkülönítése a Be. 322.§ /2/ bekezdésének II. fordulatában foglalt törvényi előírásoknak nem felelt meg, az indokolatlan volt. Ezt a hibát az ítéletábra az ügyek másodfokú eljárásban történt egyesítésével 2010. február 18. napján kelt és március 4. napján jogerős Bf.15/2010/2. számú végzésével korrigálta. Egyebekben az elsőfokú eljárás törvényes volt, az ítéletábra az érdemi felülvizsgálatot akadályozó eljárásjogi és megalapozatlansági hibát nem tárt fel.

Nem osztotta az ítéletábra az I.r. vádlott védőjének azt az eljárásjogi kifogását, hogy a védelemhez való joga védencének csorbát szenvedett, mivel a 2009. szeptember 17. napján kitűzött és azt követően tartott tárgyaláson a meghatalmazott védő helyett védencét kirendelt védő képviselte. A kirendelés törvényessége nem kérdőjelezhető meg, a peradatok az eljárási szabálysértést nem támasztják alá.

Az első fokú eljárásban 2009. szeptember 16-17. napjára kitűzött, 2009. szeptember 17-én tartott tárgyaláson a meghatalmazott védő szabályszerű idézés ellenére nem vett részt, I.r. vádlott pedig azt nyilatkozta, hogy visszavonja az ügyvédnek adott meghatalmazását és kérte, hogy a bíróság részére védőt rendeljen ki. A megyei bíróság a tárgyaláson 3.B.30/2008/35/V. számú végzésével védőt rendelt ki, majd a tárgyalást elnapolta és az ügyben a kirendelt védő kellő felkészülésére időt hagyó tárgyalási időközzel, új határnapot tűzött ki. Mindezek alapján a vádlott védelemhez való jogát az első fokú bíróság az eljárási törvénynek megfelelően biztosította.

Az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az ítéletábra megállapította, hogy a felderített tényállás a törvényesen beszerzett bizonyítékok

okszerű mérlegelésének eredményeként született. A megyei bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat perrendszerűen vizsgálta, az ellentétes tartalmú bizonyítékok közül megindokolta, hogy melyiket miért fogadta el. I. r. vádlott vonatkozásában a megállapított tényekből helytállóan következtetett a további tényekre, és okszerű mérlegeléssel nem fogadta el a vádlottaknak azt a védekezését, hogy a 18 év alatti sértett tényleges életkorával nem voltak tisztában. A **sértett** vallomása bizonyítja, hogy a vádlottak tudomással bírtak a sértett fiatal koráról, II. r. vádlott nyomozás során tett vallomásában elismerte, hogy tudta, a sértett 18. évét még nem töltötte be, I.r. vádlott esetében pedig ezt a tényt a titkos információgyűjtés anyaga is alátámasztja azzal együtt, hogy milyen célra vásárolta meg a sértettet.

A megyei bíróság által feltárt és bizonyított körülmények - a sértett intézetből szökött meg, személyazonosító okmánnyal nem rendelkezett, idegeneknél lakott, II.r. vádlott eladta a fiatal lányt a kialkudott vételárért, amelynek teljes összegét I.r. vádlottól akkor kapta volna meg, ha okmánnyal igazolják a sértett 18. életévének betöltését - a lehallgatás anyagának bizonyítékként való felhasználásától függetlenül is alátámasztják, hogy a vevő céljával II.r. vádlott tisztában volt. Ezért téves ténybeli következtetéssel került megállapításra a tényállásban, hogy II.r. vádlott „bizonyíthatóan nem tudott arról, hogy a sértettet I.r.vádlott közösülés, fajtalankodás céljából vásárolta meg.

Az ítélet tábla a Be. 352. § /1/ bekezdésének a) pontjára figyelemmel a 3.B.21/2009/15 számú első fokú ítélet 3. oldalán a negyedik bekezdés utolsó mondatát a következők szerint helyesbítette: „ II.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy I.r. vádlott prostitúciós tevékenység végzése céljából vásárolja meg tőle a sértettet.

Az elsőfokú ítéletek tényállása egyéb részeiben teljes és megalapozott, helyesbítésre, pontosításra nem szorul, a vádlottak büntetőjogi felelősségének elbírálásához szükséges tényeket hiánytalanul tartalmazza, ezért a hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezések nem vezettek eredményre. A Be. 352.§ /2/ bekezdésére figyelemmel a másodfokú felülbírálatnak is alapját képezte.

A megállapított tényállás alapján a megyei bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére.

A cselekmények minősítését illetően az elsőfokú ítélet III/2-4. tényállási pontjához kifejtett indokolással együtt helyesen minősítette a megyei bíróság I.r. vádlott kábítószerrel kapcsolatban elkövetett cselekményét megszerzéssel és tartással elkövetettnek. A fellebbviteli főügyészség által vitatott rész-cselekményre nézve a forgalmazás céljából való megszerzést a vád nem tartalmazta, és a bíróság bizonyítást a vádon való túlterjeszkedés tilalma miatt erre nem vett fel. Az azonos törvényi tényállásba tartozó elkövetési magatartásokhoz igazodóan a kábítószeres hatóanyagának összesítésével, a jelentős mennyiségű kábítószerre ezért a cselekmények minősítése törvényes.

Az emberkereskedelem vonatkozásában I.r. vádlott cselekményének minősítése megfelel az anyagi jog szabályainak, II. r. vádlott terhére rótt ezen bűncselekmény további minősítő körülménye kapcsán az ítéletábra osztotta a megyei főügyészség fellebbezésében és a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakat.

A tényállás alapján megállapítható, hogy I. r. vádlott a fiatalkorú sértettet más férfiakkal való közösülés, fajtalankodás céljából vásárolta meg, II.r. vádlott ezt felismerve adta el neki. Mindketten tisztában voltak azzal is, hogy a sértett még nem töltötte be a 18. életévét.

Mindezek alapján II. r. vádlott magatartása, mellyel a fiatalkorú **sértett** helyzetéből adódó kiszolgáltatottságát kihasználva, őt **tanú 1-től** nem **M**-ba a családjához vitte, hanem I.r.vádlottnak megvételre felajánlotta, majd annak feltételeit elfogadva gépkocsival a megbeszélthelyre szállította, és fajtalanság vagy közösülés céljából neki a megbízott személyeken keresztül átadta, megvalósította a helyesen emberkereskedelem bűntettének minősített bűncselekmény Btk. 175/B. § /1/ bekezdésében meghatározott, a /2/ bekezdés a) pontja szerinti minősítésén felül a d) pontban írt minősítő körülményt is, a törvényhely /4/ bekezdése szerint büntetendő fordulatát.

A kiszabott büntetések enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések alapján az ítéletábra vizsgálta, hogy az alkalmazott joghátrány megfelel-e a Btk. 83. §-ában foglalt büntetéskiszabási elveknek.

I. r. vádlott büntetőjogi felelősségét kisebbitve, csupán a bizonyított tényekre tett beismerő vallomást mindkét terhére rótt bűncselekmény esetében. Ezt a körülményt ezért csupán igen kis nyomattal lehetett enyhítőként javára figyelembe venni. További enyhítő körülmény a kisgyermekes családi állapota. A vádlottal szemben az első fokon kiszabott szankció a cselekmények tárgyi súlyával, az értékelt bűnösségi körülményekkel arányos és szükséges büntetés, enyhítésének nincs törvényes indoka.

II. r. vádlottat illetően az elsőfokú bíróság a védő által hivatkozott beismerő vallomást nem vette figyelembe, azonban az ítéletábra kisebb nyomattal a bizonyítékok hatására tett ténybeli beismerését / eladta húszezer forintért a sértettet I.r.vádlottnak / javára szóló körülményként kis nyomattal értékelte. Az időmúlás az ügyben elbírált jelentős tárgyi súlyú bűncselekmény esetén nem tekinthető jelentősnek, és az eljárás elhúzódása a vádlott magatartásán múlt, ezért a védő indítványától eltérően ezt az ítéletábra figyelmen kívül hagyta. Esetében a súlyosabb minősítéshez igazodó törvényi büntetési tételkeretből kiindulva az első fokon kiszabott büntetés nem felel meg a jogszabályi rendelkezéseknek. Az 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés törvényi büntetési tételkeretéből kiindulva, a javára figyelembe vett enyhítő körülményekre figyelemmel az ítéletábra vele szemben az alsó határon megállapított mértékű büntetést tartotta indokoltnak. Az ennél enyhébb jogkövetkezmény a

büntetéssel elérni kívánt speciális és generális prevenciót veszélyeztetné, az enyhítő szakasz alkalmazását megalapozó törvényes indokot az ítélet tábla nem tárt fel, ezért az enyhítésre irányuló fellebbezés nem vezetett eredményre.

A megállapított a szabadságvesztés-büntetést a Btk. 42.§ /2/ bekezdésének b/2. pontja alapján fegyházban kell végrehajtani.

I.r. vádlott által 2009. szeptember 28. napjától, - a lakhelyelhagyási tilalom megszűnésétől - eltelt és előzetes letartóztatásban töltött időt, II.r. vádlott vonatkozásában az első fokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ítélethozatal napjáig továbbfolyóan előzetes fogvatartásban eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 99.§ /1/ és /2/ bekezdései alapján az ítélet tábla beszámította.

A bűnügyi költség megváltoztatására irányuló fellebbezési főügyészégi indítványnak helyt adott az ítélet tábla, mert a bűneljegyzék 7-9., 13., 26., 28., 31., 33., és 36. tétele száma alatti költségek nem I.r. vádlott által elkövetett bűncselekmény felderítésével, hanem más személyekkel összefüggésben merültek fel, ezért a két ügyben összesen felmerült 2.077.104.-forint bűnügyi költségből I.r. vádlottnak 1.382.664.-forintot kell viselnie. Az állam tehát marad 662.440.-forint a Be. 339 § /1/ bekezdésében írtaknak megfelelően.

II. r. vádlottat - akivel szemben az első fokú eljárásban felmerült költség viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezés helytállóan került megállapításra - az ítélet tábla kötelezte a másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésére a Be. 381. § (1) bekezdése alapján.

Az ítélet tábla a fentiek alapján a 3.B.21/2009/15. számú első fokú ítéletet a Be. 372.§ /1/ bekezdése alapján a cselekmény minősítését és a büntetés kiszabását érintő részében megváltoztatta, egyéb rendelkezéseit, valamint a 3. B. 30/2008/37. számú első fokú ítéletet a bűnügyi költség korrekciójával a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helyben hagyta.

Győr, 2010. július 8. napján

Dr. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ez az ítélet és a Zala Megyei Bíróság 2009. szeptember 28. napján hozott 3. B. 30/2008/37. számú, valamint a 2009. december 9. napján kihirdetett 3.B.21/2009/15. számú ítéleteinek meg nem változtatott része a mai napon I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2010. július 8. napján

Dr. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó